

Full diocesà

11 de desembre del 2016

p5 —Es posa en marxa el Centre d'Orientació Familiar

p6 —Els punts més importants de la carta «Misericordia et misera»



El Cor de Crist és la veritable porta santa

És hora de fer balanç. El papa Francesc va posar fi al Jubileu de la Misericòrdia amb una solemne missa a la Plaça de Sant Pere, a la qual van assistir milers de persones, i en la seva homilia va assegurar que, «encara que es tanca la Porta Santa, roman sempre oberta de bat a bat per a nosaltres la veritable porta de la misericòrdia, que és el Cor de Crist». Un fruit concret d'aquest Any serà la disposició de l'absolució universal de l'avortament que en la carta *Misericordia et misera* el Sant Pare anuncia així:

«Perquè cap obstacle no s'interposi entre la petició de reconciliació i el perdó de Déu, d'ara endavant concedeixo a tots els preveres, en raó del seu ministeri, la facultat d'absoldre els qui hagin procurat el pecat d'avortament.

El que havia concedit de manera limitada per al període jubilar, ho estenc ara en el temps, mentre no es disposi contràriament.

»Vull enfatitzar amb totes les meves forces que l'avortament és un pecat greu, perquè posa fi a una vida humana innocent. Amb la mateixa força, però, puc i dec afirmar que no existeix cap pecat que la misericòrdia de Déu no pugui abastar i destruir, allà on troba un cor penedit que demana reconciliar-se amb el Pare.

»Per tant, que cada prevere sigui guia, suport i alleujament a l'hora d'acompanyar els penitents en aquest camí de reconciliació especial.»

«Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor»

Diumenge III d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

(35,1-6a.10)

Salm responsorial

Senyor, veniu a salvar-nos.

(Salm 145)

Lectura de la carta de sant Jaume

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

(5,7-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts

ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Es-critura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

(11,2-11)

«Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista: tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell»

L'horitzó profètic

Jean Hakolimana, prev.

Dels profetes ens en podem fer, de vegades, una opinió massa idealista, que té poc en compte la realitat de la seva vocació: van dur a terme una missió l'horitzó de la qual els escapava. Per això, sant Pau ens dona la seva indefectible paciència com a model enfront de les adversitats.

Com a transmissors d'un missatge diví, no sempre en tenien un coneixement ple. Els quedaven zones d'ombra respecte a la intel·ligència i compliment de la paraula que tenien encomanada. Això no resta res a la seva missió, ja que la comunicació divina és per a la utilitat de la comunitat, i no per a satisfer la curiositat intel·lectual del profeta.

Com a instruments de l'Absolut, la paraula dels profetes anava sempre més enllà de les seves paraules. Així, el Regne de Déu que Joan havia anunciat, quan es materialitza en Jesús, desborda l'esquema que el mateix Joan hauria pogut imaginar. Tot i això, Jesús el confirma en la seva missió de precursor del Messies.

La constància i la paciència dels profetes són per a nosaltres un estímul i una invitació. Un estímul per a seguir caminant, tot i els dubtes i les incerteses del camí. Una invitació per a obrir-nos a l'acció de Déu capaç de canviar la nostra vida, més enllà de les nostres expectatives. De manera especial, Joan ens és un model d'humilitat. Accepta que la realitat de Déu li eixampli l'horitzó. A diferència d'ell, nosaltres intentem sovint de reduir l'horitzó de Déu a dintre dels nostres esquemes. L'Advent ens ajuda a adonar-nos de la nostra petitesa respecte al Regne que se'ns presenta, per a entrar-hi amb humilitat.



La imatge



Joan Baptista és lloat per Jesús per la seva fermesa i la seva austeritat. Per això ha deixat solc i ha marcat camí. Enfront de la temptació de la vida fàcil, serà bo de seguir el seu exemple: en els dubtes, cercar la veritat; en la conducta, ser conseqüents amb les pròpies conviccions, sincers amb els altres i exigents amb nosaltres mateixos.

Sant Joan Baptista al desert (1452). Ticià



Agenda

Lit. hores: Setmana II

12 dilluns

—La Mare de Déu de Guadalupe
Nombres 24,2-7.15-17a / Salm 24 /
Mateu 21,23-27

13 dimarts

—Santa Llúcia, verge i màrtir (ss.III-IV)
Sofonies 3,1-2.9-13 / Salm 33 /
Mateu 21,28-32

14 dimecres

—Sant Joan de la Creu, religiós i doctor de l'Església (1542-1591)
Isaïes 45,6b-8.18.21b-25 / Salm 84
/ Lluc 7,19-23

15 dijous

—Sant Urbici.(† 802)
Isaïes 54,1-10 / Salm 29 /
Lluc 7,24-30

16 divendres

—Santa Adelaida († 999)
—Sant Josep Manyanet, prevere
(1833-1901)
Isaïes 56,1-3a.6-8 / Salm 66 /
Joan 5,33-36

17 dissabte

—Sant Llätzer
—Santa Otilia, verge (S.VII)
Gènesi 49,1-2.8-10 / Salm 71 /
Mateu 1,1-17

18 diumenge IV d'Advent / Cicle A

—La Mare de Déu de l'Esperança
Isaïes 7,10-14 / Salm 23 / Romans
1,1-7 / Mateu 1,18-24



Recés d'Advent per a catequistes

Delegació de Catequesi

Més de seixanta catequistes de la diòcesi de Vic es van aplegar el dissabte 27 de novembre a l'escola del Pare Coll de Vic, de les Dominiques de l'Anunciata, en el ja tradicional recés d'Advent per a catequistes que organitza la nostra Delegació i que es fa sempre a les portes d'aquest temps fort de la litúrgia.

El P. Rodolf Puigdollers, escolapi i professor de Nou Testament a l'ICRV, va dirigir els punts de meditació seguint l'Evangeli de la Infància en sant Mateu. Els Evangelis no van adreçats a gent del nostre temps i del nostre context, va recordar

el pare Rodolf, i això requereix un esforç de comprensió.

Aquest guiatge és en el que ens va acompanyar, fent-nos entrar en els diferents capítols que sant Mateu dedica a la infància de Jesús, situant-lo al centre de la història de salvació del poble d'Israel i presentant-lo com a Déu i home veritable.

En la fotografia, el grup dels participants en el recés al voltant de l'altar on es custodien les relíquies de sant Francesc Coll, fundador de les Dominiques de l'Anunciata, un dels sants més estimats de la diòcesi vigatana.



Participació en les jornades del SIC

Més d'una vintena de catequistes de la nostra diòcesi de Vic es van unir a un total d'uns tres-cents catequistes de les diòcesis catalanes i de les Illes que es van aplegar a Caldes de Montbui de l'11 al 13 de novembre en la convocatòria que cada any fa el Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) en les Jornades Interdiocesanes de Catequesi, activitat de la qual vem informar fa uns dies en la nostra publicació. Unes reeixides jornades de formació i germanor.

En marxa el Centre d'Orientació Familiar de la nostra diòcesi

Delegació de Pastoral Familiar



El Centre d'Orientació Familiar (COF) és un servei de la Delegació de Pastoral Familiar del bisbat de Vic. Respec-tem totes les conviccions morals i religioses, així com també garantim el secret professional. El COF és un lloc d'acolliment per a donar suport i ajuda a famílies que necessitin atenció, orientació i assessorament en els di-ferents àmbits humans: psicològic, moral, afectiu, espiri-tual i de relació.

A qui va adreçat?

Parelles que es casen per l'Església, parelles amb proble-mes de convivència, dones embarassades soles, dones que han avortat i famílies amb dificultats.

Què oferim?

Preparació al matrimoni, acompanyament i formació. Atenció a parelles amb dificultats, separades o divorcia-des. Acolliment de noies embarassades soles. Ajuda post-avortament, projecte Raquel. Assessorament a famílies amb diverses problemàtiques. Acompanyament en el dol. Cursos de formació sexual. Mètodes naturals de regula-ció de la fertilitat. Volem arribar de manera gratuïta a to-tes les famílies del bisbat, però no podem fer-ho sense la teva ajuda.

Com ens pots ajudar?

Col·laborant amb l'equip del COF, oferint el teu temps. L'equip el formen un conjunt d'especialistes en temes de parella, matrimoni i família: psicòlegs, mediadors, advo-cats, metges, infermeres, professors i sacerdots que realit-zen el servei de forma voluntària i gratuïta. També amb el teu donatiu.

On ens podeu trobar?

Al carrer sw Sant Sadurní, 3 (Parròquia de la Pietat) de Vic. I als telèfons 659 248 064 i 938 861 260.

Un lloc d'acolliment
per a donar suport i
ajuda a famílies en
dificultats



Onze punts clau de la carta apostòlica «Misericordia et misera»

Publicada pel Sant Pare al final del Jubileu de la Misericòrdia

1. La misericòrdia no pot ser un parèntesi en la vida de l'Església, sinó que constitueix la seva mateixa existència, que manifesta i fa tangible la veritat profunda de l'Evangeli.
2. Cap de nosaltres no pot posar condicions a la misericòrdia; aquesta serà sempre un acte de gratuïtat del Pare celestial, un amor incondicionat i immerescut.
3. En una cultura sovint dominada per la tècnica, es multipliquen les formes de tristesa i solitud en les quals cauen les persones, entre elles molts joves. En efecte, el futur sembla estar en mans de la incertesa que impedeix tenir estabilitat. D'aquí sorgeixen sovint sentiments de malenconia, tristesa i avorriment que lentament poden conduir a la desesperació.
4. Hem celebrat un Any intens, en el qual la gràcia de la misericòrdia se'ns ha donat en abundància. Com un vent impetuós i saludable, la bondat i la misericòrdia s'han escampat pel món sencer.
5. Ara, conclòs aquest Jubileu, és hora de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme la riquesa de la misericòrdia divina.
6. En la proclamació de les lectures bíbliques es recorre la història de la nostra salvació com una incessant obra de misericòrdia que se'ns anuncia. Déu continua parlant avui amb nosaltres com als seus amics, «s'entreté» amb nosaltres.
7. Quina tristesa cada vegada que ens quedem tancats en nosaltres mateixos, incapaços de perdonar! Triomfa el rancor, la ràbia, la venjança; la vida es torna infeliç i s'anul·la l'alegre compromís per la misericòrdia.
8. Perquè cap obstacle no s'interposi entre la petició de reconciliació i el perdó de Déu, d'ara endavant concedeixo a tots els sacerdots, en raó del seu ministeri, la facultat d'absoldre els qui hagin procurat el pecat d'avortament.
9. Tenim un gran repte per afrontar, sobretot en la cultura contemporània que, sovint, tendeix a banalitzar la mort fins al punt d'amagar-la o considerar-la una simple ficció. La mort, en canvi, s'ha d'afrontar i preparar com un pas dolorós i ineludible, però ple de sentit.
10. Acaba el Jubileu i es tanca la Porta Santa. Però la porta de la misericòrdia del nostre cor roman sempre oberta de bat a bat. Hem après que Déu s'inclina cap a nosaltres perquè també nosaltres puguem imitar-lo inclinant-nos cap als germans.
11. La cultura de l'individualisme exasperat, sobretot a Occident, fa que es perdi el sentit de la solidaritat i la responsabilitat envers els altres. Déu mateix continua essent avui un desconegut per a molts; això representa la més gran de les pobreses i el major obstacle per al reconeixement de la dignitat inviolable de la vida humana.

Benet XVI fa balanç del seu pontificat

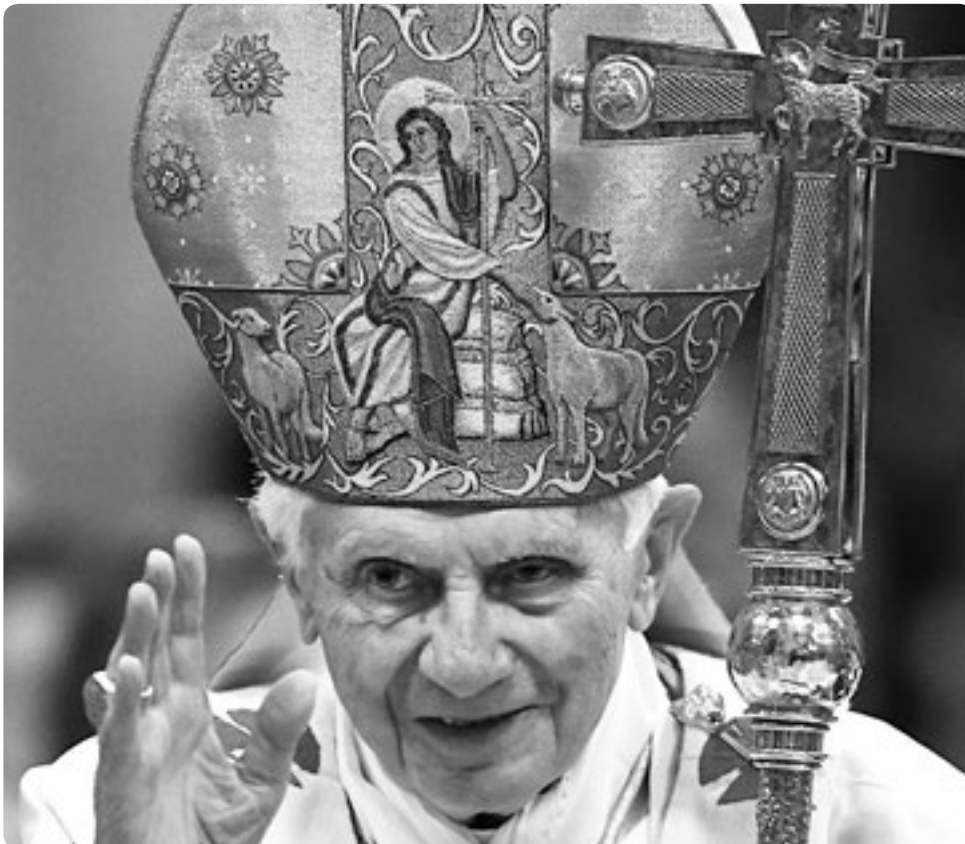
Publicat el llibre entrevista «Últimas conversaciones»

L'editorial Mensajero, pertanyent al Grup de Comunicació Loiola, ha publicat recentment el llibre-entrevista de Benet XVI *Últimas conversaciones* amb Peter Seewald; una obra que ha despertat molta expectació i que ja es pot trobar a les llibreries.

Per primera vegada, un papa fa balanç del seu pontificat. Ratzinger ho fa a través d'unes converses en les quals afronta el rerefons de la seva sorprenent dimissió, sobre la renovació de la fe com el gran tema del seu pontificat i sobre altres qüestions controvertides d'aquest període, com ara les relacions amb els jueus i els musulmans (o l'islam), l'escàndol del Vatileaks i el cas de la Germandat Sacerdotal Sant Pius X.

Un llibre ple de confessions sinceres, en què el papa emèrit Benet XVI fa balanç no solament del seu pontificat, sinó de tota la seva vida al servei de l'Església de Déu. Des dels seus records d'infància, la seva «crida», la seva destacada participació en el Concili Vaticà II, la seva labor al capdavant de la Congregació per a la Doctrina de la Fe com a fidel col·laborador del papa Joan Pau II, fins a la seva elecció com a papa i els seus vuit anys de pontificat. També explica els seus sentiments en l'elecció del papa Francesc.

Benet XVI, el Papa emèrit, actualment té vuitanta-nou anys, viu retirat des de la seva renúncia en un monestir dins el Vaticà i les seves aparicions públiques són molt escasses.



El llibre

Madre Esperanza

José María Zavala



Editorial: Freshbook

Preu: 19,90 euros

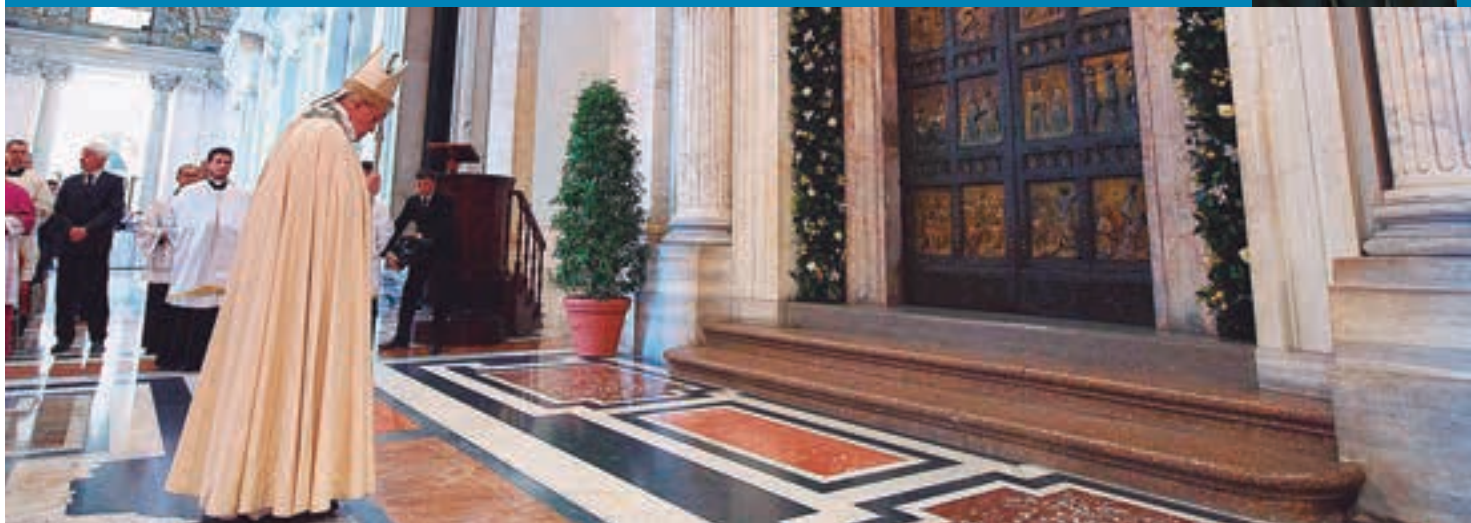
Un treball de recerca sobre la mística espanyola Mare Esperanza de Jesús Alhama Valera (1893-1983), fundadora de la congregació dels Fills de l'Amor Misericordiós i beatificada pel papa Francesc en el 2014; una religiosa a qui Jesús va adornar amb nombrosos carismes sobrenaturals, semblants als de sant Pius de la Pietrelcina. Figura molt desconeguda al nostre país, però molt popular a Itàlia, va promoure en Collevallenza el santuari de l'Amor Misericordiós, on consumà la seva vida dedicada íntegrament a l'ajuda als més necessitats. Va atendre els pelegrins que anaven al santuari, escoltant-los i donant-los consell i consol. Els papes Pius XI, Pius XII, Pau VI, Joan Pau I i Joan Pau II sentien una gran admiració per ella.



Glossa

Misericordia et misera

Romà Casanova, bisbe de Vic



El sant pare Francesc en cloure l'Any de la Misericòrdia ha escrit la carta apostòlica *Misericordia et misera*, amb un objectiu clar: «La misericòrdia no pot ser un parèntesi en la vida de l'Església», ja que «tot es revela en la misericòrdia i tot es resol en l'amor misericordiós del Pare.»

L'Any de la Misericòrdia ha estat un any intens; però, acabat el temps del Jubileu, ara «és hora de mirar endavant i de preguntar-nos com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme la riquesa de la misericòrdia divina. Les nostres comunitats continuaran amb vitalitat i dinamisme l'obra de la nova evangelització en la mesura en què la "conversió pastoral", que som cridats a viure, es plasmi cada dia, gràcies a la força renovadora de la misericòrdia».

El Papa ens convida a celebrar la misericòrdia amb l'escolta de la Paraula en la celebració i en la mateixa Bíblia, alimentant la nostra pregària personal, celebració de la misericòrdia en els sagraments, de «manera especial en el sagrament de la reconciliació, que és el moment en què sentim l'abraçada del Pare que surt a trobar-se amb nosaltres». A la nostra catedral hi haurà cada dia, tots els dies de l'any, un horari

en el qual hi haurà sempre confessors, oferint la possibilitat de rebre aquest sagrament. Espero, desitjo i prego que en totes les parròquies i temples hi hagi també aquesta oferta de misericòrdia, ja que «la gràcia sempre ens precedeix». El Sant Pare com a signe d'aquesta oferta vol que el ministeri dels Missioners de la Misericòrdia, amb les facultats pròpies que els va donar, es perllongui fins a nova disposició. I, a més, ha concedit a tots els sacerdots la facultat d'aixecar l'excomunió a aquells que, penedit, demanen el perdó per haver procurat el greu pecat de l'avortament.

La Porta Santa de la Misericòrdia ens ha posat «en la via de la caritat que també som cridats a recórrer cada dia amb fidelitat i alegria». Hem de «deixar pas a la fantasia de la misericòrdia», ja que, tot i haver passat «més de dos mil anys, les obres de misericòrdia continuen fent visible la bondat de Déu». Que tots i cada un dels membres de les nostres comunitats siguin testimonis d'esperança i de la veritable alegria, apòstols i portadors de les obres de misericòrdia als nostres germans necessitats en aquesta nostra «cultura on sorgeixen sentiments de melancolia, tristesa, soledat i avorriment que porten lentament a la desesperació».

